
FOLKETINGET

Socialudvalget

Til: Beskæftigelsesministeren
Dato: 22. december 2010
OMTRYKT: 10. januar 2011 (Spørgsmålene er tilbagetaget. Stillet som spm. 151 og 152)

Udvalget udbeder sig ministerens besvarelse af følgende spørgsmål:

SOU alm. del

Spørgsmål 164

I forlængelse af svar på SOU alm. del - spørgsmål 98 og 100 bedes ministeren redegøre for, om ministeren fastholder, at der ikke er omvendt bevisbyrde, hvor det er borgeren, der er nødt til bevise, at hun er reelt enlig og dermed har ret til børneydelser, boligstøtte m.v., når det fremgår af børnetilskudsvejledningen, som ministeren henviser til: "Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for godtgjort, at der foreligger et ægteskabslignende forhold med fælles husførelse. Der skal ikke føres egentligt bevis for, at der er tale om et ægteskabslignende forhold." og myndighederne dermed ikke skal bevise, at borgeren ikke er reelt enlig, men administrativt kan fratage en borger livsnødvendige ydelser, hvorefter det er borgeren, der under en klagesag eller en retssag, skal dokumentere at hun faktisk er reelt enlig.

Spørgsmål 165

I forlængelse af svar på SOU alm. del - spørgsmål 98 bedes ministeren være mere konkret på, hvordan en borger kan bevise, at hun er reelt enlig, hvis det f.eks. ikke er nok, at hun er den eneste voksne, der er registreret på bopælen, hvis den mand, kommunen påstår hun lever sammen med, rent faktisk er gift med og bor sammen med en anden kvinde og andre børn, hvad er det så helt konkret, borgeren kan gøre, hvordan skal hun løfte bevisbyrden overfor kommunen?

På udvalgets vegne

Martin Henriksen
formand.